

รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริม
ความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
THE COOPERATIVE NETWORKING MANAGEMENT MODEL
FOR STUDENT BEHAVIOR PROMOTION OF SCHOOLS
UNDER THE OFFICE OF THE BASIC EDUCATION COMMISSION

ชาญชัย วงศ์สิริสวัสดิ์^{1*} ผดุงชัย ภูพัฒน์² และธีร ภาวังกนันท์³
Chanchai Wongsirasawat^{1*}, Phadungchai Pupat², and Thira Bhawangkanantha³
E-mail: chanchai@vru.ac.th, pdc_2500@yahoo.com, and t.af.2558@gmail.com

¹สาขาวิชาวัตกรรมการบริหารการศึกษา คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จ.ปทุมธานี 13180

Program in Educational Administrative Innovation, Faculty of Education,
Valaya Alongkorn Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thani 13180 Thailand

²คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ กรุงเทพมหานคร 10800
Faculty of Technical Education, King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Bangkok 10800 Thailand

³สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร 10300
The Office of the Basic Education Commission, Bangkok 10300 Thailand

*Corresponding author E-mail: chanchai@vru.ac.th

(Received: July 3, 2021; Revised: August 22, 2021; Accepted: September 1, 2021)

ABSTRACT

This research aims 1) to develop of cooperative networking management model for student behavior promotion and 2) to evaluate propriety, feasibility, and utility of applying the cooperative networking management model for student behavior promotion of schools under the Office of the Basic Education Commission. The research methodology was divided into two steps: Step 1; to develop of model, draft, and examine the model using focus group discussions involving 11 people selected by purposive sampling. The research instrument used for the data collection were record forms. The data were analyzed by using content analysis. Step 2; to evaluate propriety, feasibility and utility of applying the cooperative networking management model for student behavior promotion of schools under the Office of the Basic Education Commission. The sample consisted of 369 people including director of promotion group, school administrators, and teachers. The size was determined using the table of Krejcie & Morgan and selected using multi stage random sampling. The used research instrument for collecting the data was a five-rating scale assessment form with the reliability at 0.89. The data were analyzed by mean and standard deviation.

The results were found that 1) The cooperative networking management model for student behavior promotion of schools under the Office of the Basic Education Commission consisted of four parts as follows: Part 1: The introduction part that consisted of the principles, objectives, and concepts development. Part 2: The model's components which consisted of three sub-networks as the educational service area level, the district level, and school level. Part 3: Guidelines for using this model and Part 4: Conditions for achievement. Finally, 2) From applying the cooperative networking management model for student behavior promotion of schools under the Office of the Basic Education Commission, it was found propriety, feasibility, and utility, overall, at the highest level.

Keywords: Model; Cooperative networking management; Student behavior promotion

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และ 2) ประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การวิจัยมีวิธีดำเนินการวิจัย 2 ขั้นตอน โดยขั้นตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบดำเนินการยกย่อง และตรวจสอบรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา โดยใช้การสนทนากลุ่มผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่ม การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา และขั้นตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริม ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 369 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างใช้ตารางสำเร็จรูปของ เครจซี และมอร์แกน โดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าความเที่ยง 0.89 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1) รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ และแนวคิดที่ใช้ในการพัฒนา ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบ มี 3 เครือข่ายย่อย คือ ระดับเขตพื้นที่การศึกษา ระดับอำเภอ และระดับสถานศึกษา ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ และส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ และ 2) ผลการประเมินการใช้รูปแบบในด้านความเหมาะสม ด้านความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบ; การบริหารเครือข่ายความร่วมมือ; การส่งเสริมความประพฤตินักเรียน

1. บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 หมวด 5 มาตรา 54 ระบุว่ารัฐต้องดำเนินการให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา 12 ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนจบการศึกษาภาคบังคับอย่างมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย [1] และพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 และ(ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2553 [2] มาตรา 6 การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข มาตรา 22 การจัดการศึกษาต้องยึดหลักว่า ผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้ จึงถือว่าผู้เรียนมีความสำคัญที่สุด กระบวนการจัดการศึกษาต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพและได้กำหนดสิทธิและหน้าที่ไว้ในหมวด 2 มาตรา 10 ว่าการจัดการศึกษาต้องจัดให้บุคคลมีสิทธิมีโอกาสมาก่อนภาคบังคับในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย Wangsrikun [3] กล่าวว่า การศึกษาต้องแสดงบทบาทให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโดยรวม ปัจจุบันสังคมโลกและสังคมไทยกำลังก้าวเข้าสู่ศตวรรษที่ 21 อันเป็นยุคที่มีความซับซ้อนและมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว ส่งผลให้การดำเนินงานพัฒนาและส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นภารกิจที่สำคัญประการหนึ่งของศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กค.ชน.สพฐ.) โดยเฉพาะงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียน เป็นกิจกรรมสำคัญในการป้องกัน ฝักระวัง ให้นักเรียนมีความปลอดภัยทั้งใน และนอกสถานศึกษาให้นักเรียนมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ โดยกำหนดแนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาของกระทรวงศึกษาธิการ ไว้ดังนี้ 1) กำหนด Roadmap การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาให้กับสถานศึกษาของตนเองและหน่วยงานอื่น โดยมียุทธศาสตร์และแผนงานโครงการที่เกี่ยวข้อง 2) ดำเนินการบังคับใช้กฎกระทรวง ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และเฝ้าระวังปัญหาความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาให้ได้มาตรฐานและยั่งยืน 3) สนับสนุนการจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาทั้งภายในและภายนอกสถานศึกษา 4) จัดตั้งองค์กรเครือข่ายส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาประกอบด้วย ประธาน รองประธาน คณะทำงานฝ่ายต่าง ๆ เพื่อจัดรูปแบบการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อบูรณาการการทำงานในจังหวัด พร้อมทั้งกำหนดบทบาทหน้าที่และพื้นที่รับผิดชอบร่วมกันอย่างเป็นระบบ 5) จัดทำแผนยุทธศาสตร์

การปฏิบัติงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามพระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 ในจังหวัด โดยเสนอคณะกรรมการการคุ้มครองเด็กหรือคณะกรรมการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษาจังหวัดเพื่อขอรับการสนับสนุนงบประมาณ วัสดุ อุปกรณ์ในการปฏิบัติงาน 6) ปฏิบัติงานตามแผนงานโครงการที่กำหนดไว้อย่างเป็นรูปธรรม 7) สรุปผลการปฏิบัติงานตามแผนงานโครงการพร้อมปัญหาอุปสรรค เพื่อหาแนวทางและวิธีการแก้ปัญหาร่วมกัน และ 8) รายงานผลการปฏิบัติงานไปยังหน่วยงานต้นสังกัด [4] สถานการณ์เด็กนักเรียนในปัจจุบันมีความซับซ้อนมากขึ้น บริบทต่าง ๆ รอบตัวเด็กส่งผลต่อพฤติกรรมและความปลอดภัยของเด็กนักเรียน การตั้งครกในวัยรุ่นมีแนวโน้มสูงขึ้น และการยั่วให้เกิดความขัดแย้ง เป็นต้นเหตุของการทะเลาะวิวาทมากที่สุด จากสถิติของศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประจำปี พ.ศ. 2556 พบว่า มีเด็กนักเรียนได้รับการช่วยเหลือจากศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา 59,179 ราย [5] ซึ่งสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีนโยบายในการปกป้อง และคุ้มครองเด็กในสถานศึกษามุ่งหวังให้หน่วยงานทางการศึกษาทุกระดับ ดำเนินการส่งเสริม สนับสนุนให้สถานศึกษาสามารถดำเนินการมาตรการป้องกัน ปกป้อง คุ้มครองและพัฒนาเด็กนักเรียนเพื่อลดปัญหาความประพฤตินักเรียนที่ไม่พึงประสงค์ให้น้อยลงทำให้กลุ่มผู้เรียนไม่ขาดโอกาสในการพัฒนาดตนเอง เป็นการส่งเสริมการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และไม่ส่งผลกระทบที่เป็นปัญหาสังคม ในปัจจุบันสถานศึกษาดำเนินงานตามมาตรการตามนโยบายแต่ยังขาดความต่อเนื่อง และความชัดเจนของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder) ดังนั้นการสร้างเครือข่ายความร่วมมือในการดำเนินงานเพื่อเป็นการเปิดโอกาสให้องค์การทุกภาคส่วนได้เข้ามามีส่วนร่วมดำเนินการร่วมกันเพื่อให้เกิดความต่อเนื่อง และยังเป็นการแข่งขันการใช้ทรัพยากรที่มีอย่างจำกัดให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการดำเนินงานสามารถค้นพบวิธีการแก้ปัญหา และพัฒนาแนวปฏิบัติที่ดีในการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนได้อย่างเหมาะสมร่วมกัน การร่วมกันรักษาประโยชน์ และความเท่าเทียมกันภายใต้บริบทแบบเครือข่ายต้องเป็นการปฏิบัติงานที่ปราศจากการปฏิบัติงานตามสายการบังคับบัญชา แต่เป็นการร่วมกันทำงานเพื่อค้นหาแนวทางในการปฏิบัติงาน [6] ส่วน Weltch และ Tulbert [7] กล่าวว่า องค์ประกอบของการจัดการความร่วมมือ 4 องค์ประกอบ ได้แก่ 1) การประนีประนอมเพื่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง 2) การสื่อสารประกอบด้วย การฟัง การเสนอความคิด และความรู้สึก 3) การแก้ปัญหาที่มีการระบุนความต้องการ ความจำเป็น การระดมสมอง การปรับสิ่งที่ได้เพื่อใช้ในการสร้างแผนปฏิบัติการ และการประเมิน 4) การพัฒนาแผนปฏิบัติการ และการประเมินการปฏิบัติ

จากประเด็นที่กล่าวมาข้างต้น การส่งเสริมความประพฤตินักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานยังคงต้องพัฒนาแนวทางในการสนับสนุน และส่งเสริมเพื่อสร้างความพร้อมให้กับโรงเรียนในการดำเนินงานตามมาตรการป้องกัน คุ้มครองและพัฒนาเด็กด้วยการสร้างเครือข่ายกำหนดวิธีการที่ต้องเหมาะสมกับสถานการณ์ในปัจจุบัน ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อนำผลการวิจัยที่เป็นนวัตกรรมทางการบริหารการศึกษาไปใช้เป็นแนวทาง สร้างความเข้มแข็ง และเพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารการศึกษาและการบริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2.2 เพื่อประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

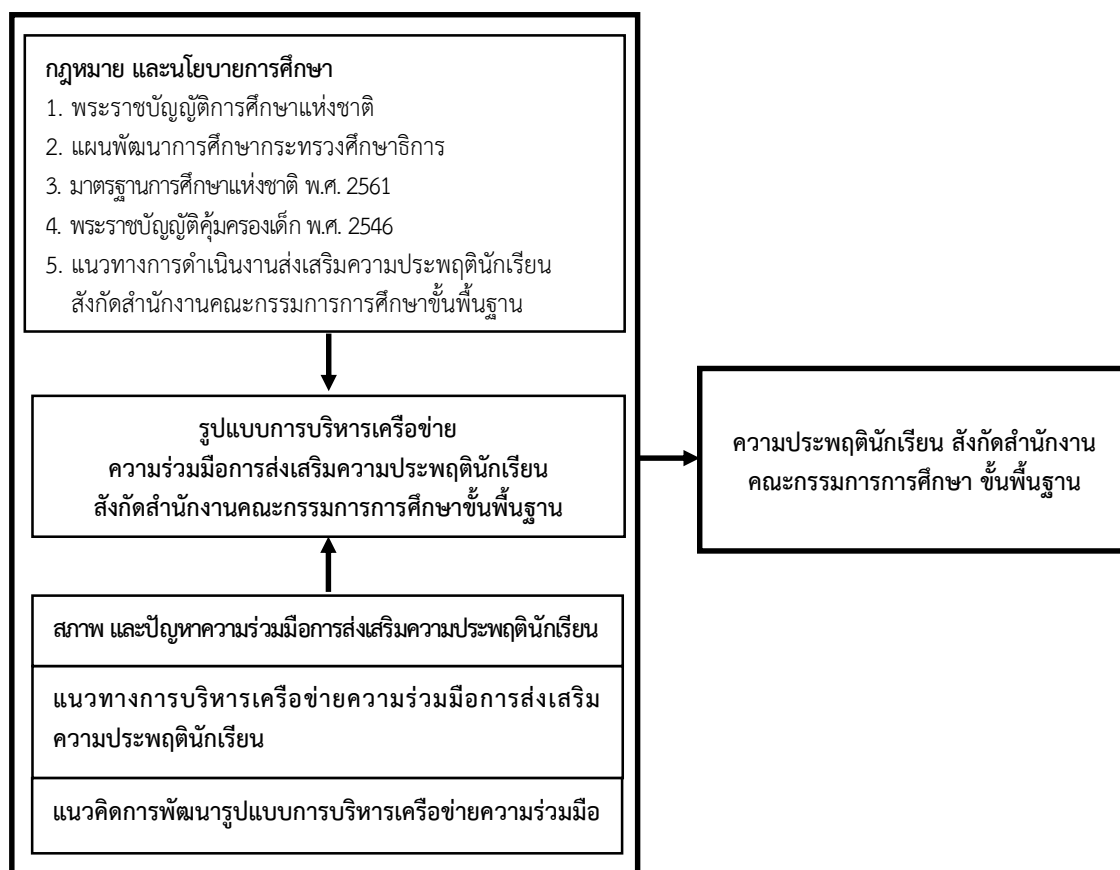
3. กรอบแนวคิดของการวิจัย

3.1 แนวทางการดำเนินงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน [4]

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบผู้วิจัยศึกษาแนวคิดของ Kanjanavasri et al. [8] Wichitputchraporn [9] Sakpuaram [10] Brown และ Moberg [11] ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบ ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ และส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ

3.2 แนวคิดการประเมินการใช้รูปแบบ โดยประเมินตามมาตรฐานด้านความเหมาะสม (Propriety standard) มาตรฐานด้านความเป็นไปได้ (Feasibility standard) มาตรฐานด้านความเป็นประโยชน์ (Utility standard) และมาตรฐานด้านความถูกต้อง (Accuracy Standard) ของ Stufflebeam, Madaus, และ Kellaghan [12]

โดยกำหนดกรอบแนวคิดของการวิจัย รายละเอียดดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

4. ขอบเขตของการวิจัย

4.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

4.1.1. วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 ผู้วิจัยตรวจสอบร่างรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยดำเนินการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับสูง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา เจ้าหน้าที่กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และบุคลากรจากหน่วยงานภาครัฐ โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

4.1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 ผู้วิจัยทดลองใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กับสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 ซึ่งประเมินการทดลองใช้รูปแบบ มีขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริม ผู้บริหารสถานศึกษา และครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 9,431 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริม ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 369 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan [13] ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi stage random sampling)

4.2 ตัวแปรที่ศึกษา

4.2.1. วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 1 ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความคิดเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิต่อรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานกับเขตพื้นที่การศึกษา

4.2.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัยข้อที่ 2 ตัวแปรที่ศึกษา คือ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

4.3 ขอบเขตด้านเนื้อหา

4.3.1 การพัฒนารูปแบบผู้วิจัยสังเคราะห์เอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามแนวคิดของ Kanjanavasri et al. [8] Wichitputchraporn [9] Sakpuaram [10] Brown และ Moberg [11] เกี่ยวกับองค์ประกอบของรูปแบบ ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบ ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ และส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ

4.3.2 เนื้อหาที่ใช้ในการประเมินรูปแบบ The joint committee on standards of educational evaluation ตามแนวคิดของ Stufflebeam, Madaus, และ Kellaghan [12] การตรวจสอบรูปแบบประกอบด้วยมาตรฐาน 4 ด้าน คือ ความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และด้านความเป็นประโยชน์ ส่วนการประเมินการใช้รูปแบบ ผู้วิจัยใช้การประเมิน 3 ด้าน คือ ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์

5. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยการพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นการวิจัยและพัฒนา มีวิธีดำเนินการวิจัยเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

5.1 ขั้นตอนที่ 1 การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดำเนินการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) มีรายละเอียด ดังนี้

5.1.1 กลุ่มผู้ให้ข้อมูล คือ ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ประกอบด้วย ผู้บริหารระดับสูง ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา เจ้าหน้าที่กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และบุคลากรจากหน่วยงานภาครัฐ โดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive sampling)

5.1.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ ประเด็นการสนทนากลุ่ม และแบบบันทึกประเด็นการสนทนากลุ่มเกี่ยวกับความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ขององค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวม และรายองค์ประกอบ 4 ส่วน

5.1.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการดังนี้

1) ผู้วิจัยวิเคราะห์สภาพปัญหาการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนจากเขตพื้นที่การศึกษา และสังเคราะห์แนวทางการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนจากเขตพื้นที่การศึกษาเพื่อยกร่างรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2) ผู้วิจัยตรวจสอบร่างรูปแบบ โดยดำเนินการจัดการสนทนากลุ่ม (Focus group discussion) ในวันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2560 เวลา 09.00–12.00 น. ณ โรงแรมเวล จังหวัดนครปฐม

5.1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis)

5.2 ขั้นตอนที่ 2 การประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีรายละเอียด ดังนี้

5.2.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1) ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริม ผู้บริหารสถานศึกษา และครู สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาหนองคาย เขต 1 และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 9,431 คน

2) กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริม ผู้บริหารสถานศึกษา และครู จำนวน 369 คน กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของ Krejcie และ Morgan [13] ด้วยวิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi stage random sampling) ดังนี้ ขั้นที่ 1 กำหนดกลุ่มตัวอย่างในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษาประกอบด้วย 1) ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา 2) ผู้บริหารสถานศึกษา และ 3) ครู ซึ่งประชากรแต่ละกลุ่มมีสัดส่วนแตกต่างกันมาก จึงเก็บข้อมูลกับประชากรที่เป็นผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา ที่มีเพียงเขตละ 1 คน แล้วกำหนดสัดส่วนผู้บริหารสถานศึกษากับครูโดยการเทียบสัดส่วนจากกลุ่มตัวอย่างซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นผู้บริหารสถานศึกษา 8 คน และครู 359 คน ขั้นที่ 2 สุ่มโรงเรียนในแต่ละเขตพื้นที่การศึกษา โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 50 ได้ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา หนองคาย เขต 2 จำนวน 80 โรงเรียน

และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 จำนวน 26 โรงเรียน และชั้นที่ 3 สุ่มครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา จำนวน 308 คน และครู สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา จำนวน 51 คน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ประชากร และกลุ่มตัวอย่างในการทดลองใช้รูปแบบจำแนกรายตำแหน่ง และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา

ตำแหน่ง	ประชากร			กลุ่มตัวอย่าง		
	สพป. หนองคาย เขต 1	สพม. เขต 2	รวม	สพป. หนองคาย เขต 1	สพม. เขต 2	รวม
1. ผอ.กลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา	1	1	2	1	1	2
2. ผอ.สถานศึกษา	160	52	212	6	2	8
3. ครู	1,321	7,896	9,217	51	308	359
รวมทั้งสิ้น	1,482	7,949	9,431	58	311	369

5.2.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบประเมิน มีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบประเมินเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบประเมิน เป็นแบบสำรวจรายการ (Check list) จำนวน 2 ข้อ

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 3 ด้าน จำนวน 13 ข้อ คือ ด้านความเหมาะสม จำนวน 6 ข้อ ด้านความเป็นไปได้ จำนวน 3 ข้อ และด้านความเป็นประโยชน์ จำนวน 4 ข้อ เป็นแบบประเมินแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ซึ่งเป็นแบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นได้ผ่านการพิจารณาจากผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 5 คน โดยมีค่า IOC (Index of item objective congruence) ระหว่าง 0.80-1.00 และได้ทดลองใช้แบบประเมินกับกลุ่มที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสมุทรปราการ เขต 1 จำนวน 15 คน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จำนวน 15 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 30 คน และหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของแบบประเมินตามวิธีของ Cronbach [14] มีค่าความเที่ยง 0.89

5.2.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

1) ดำเนินการชี้แจงเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน วิธีการประเมินผล และทดลองใช้รูปแบบในเขตพื้นที่การศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างดำเนินงานตามรูปแบบใช้ระยะเวลา 1 ภาคเรียน เริ่มดำเนินการตั้งแต่วันที่ 18 พฤษภาคม พ.ศ. 2561 ถึงวันที่ 9 ตุลาคม พ.ศ. 2561 โดยมีขั้นตอนกระบวนการการปฏิบัติตามคู่มือรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

2) เมื่อสิ้นสุดระยะเวลาในการทดลองใช้รูปแบบ ดำเนินการประเมินโดยให้กลุ่มตัวอย่างประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของการใช้รูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยได้ประสานกับผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษา ทั้ง 2 เขตพื้นที่ให้ติดตามและประสานงานการเก็บแบบประเมิน และได้รับแบบประเมินกลับมาคืนมา 369 ฉบับ

5.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูล โดยคำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งมีเกณฑ์ในการแปลความหมายของค่าเฉลี่ยที่คำนวณได้ 5 ระดับ โดยใช้เกณฑ์ของ Srisa-ard [15] ดังนี้

- 4.50–5.00 แปลความว่า ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์มากที่สุด
- 3.50–4.49 แปลความว่า ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์มาก
- 2.50–3.49 แปลความว่า ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์ปานกลาง
- 1.50–2.49 แปลความว่า ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์น้อย
- 1.00–1.49 แปลความว่า ความเหมาะสม/ความเป็นไปได้/ความเป็นประโยชน์น้อยที่สุด

6. ผลการวิจัยและสรุปผลการวิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถสรุปผลการวิจัย ตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

6.1. รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นรูปแบบที่สร้างขึ้นใหม่จากกรอบแนวคิดทางทฤษฎีเป็นพื้นฐาน รายละเอียดแสดงถึงโครงสร้างและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของสิ่งที่ศึกษา และแนวทางการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียน โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 11 คน ร่วมกันพิจารณาถึงความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ รวมทั้งให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะต่อการพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ให้มีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น ซึ่งผลการตรวจสอบความถูกต้อง ความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ ของรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการตรวจสอบร่างรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานโดยผู้ทรงคุณวุฒิ

สาระสำคัญของรูปแบบ (ฉบับร่าง)	ประเด็นการพิจารณา				
	ความถูกต้อง	ความเหมาะสม	ความเป็นไปได้	ความเป็นประโยชน์	ข้อสังเกต
1. รูปแบบการบริหาร มีองค์ประกอบ 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ หลักการ วัตถุประสงค์ และแนวคิด ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบ ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ ส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ควรออกแบบให้รูปแบบเป็นองค์ประกอบเดียวกัน
2. ส่วนที่ 1 ส่วนนำ หลักการ วัตถุประสงค์ และแนวคิดของรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 5 ด้าน 1) ด้านการป้องกัน เฝ้าระวัง และการคุ้มครองช่วยเหลือนักเรียน 2) ด้านการส่งเสริม พัฒนาและแก้ไขปัญหานักเรียน 3) ด้านการพัฒนาบุคลากร และพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา 4) ด้านการมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน 5) ด้านการบริหารจัดการ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	ควรปรับแนว คิด และหลักการ ให้มีความสอดคล้องและครอบคลุมกับองค์ประกอบอื่นด้วย
3. ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 1) ระดับเขตพื้นที่การศึกษา 2) ระดับอำเภอ 3) ระดับสถานศึกษา	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	-
4. ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	-
5. ส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	เห็นด้วย	-

ผู้วิจัยได้นำข้อเสนอแนะจากการสนทนากลุ่มมาบรรณาการกิจรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ประกอบด้วย 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ แนวคิดที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเครือข่าย ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ ส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ มีรายละเอียด ดังนี้

ส่วนที่ 1 ส่วนนำ

1.1 หลักการ

พระราชบัญญัติคุ้มครองเด็ก พ.ศ. 2546 เนื้อหาของกฎหมายฉบับนี้ในหมวดที่ 7 ได้บัญญัติไว้ว่าโรงเรียนและสถานศึกษาต้องจัดให้มีระบบงานและกิจกรรมในการแนะแนวให้คำปรึกษาและฝึกอบรมแก่นักเรียน นักศึกษา และผู้ปกครองเพื่อส่งเสริมความประพฤติที่เหมาะสมความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยแก่นักเรียนและนักศึกษา ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวงเพื่อให้เด็กเรียนมีความประพฤติที่เหมาะสมมีความรับผิดชอบต่อสังคม และความปลอดภัยของนักเรียนและนักศึกษา

กฎกระทรวง พ.ศ. 2548 ที่ได้ประกาศไว้ในราชกิจจานุเบกษาที่ได้กำหนดความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาไว้ดังนี้ นักเรียนและนักศึกษาต้องไม่ประพฤติตนโดยการหนีเรียนหรือออกนอกสถานศึกษาโดยไม่ได้รับอนุญาตในช่วงเวลาเรียน ไม่เล่นการพนัน จัดให้มีการเล่นการพนันหรือมั่วสุมในวงการเล่น ไม่พกพาอาวุธหรือวัตถุระเบิด ไม่ซื้อจำหน่ายแลกเปลี่ยนเสพยาหรือเครื่องดื่มที่มีแอลกอฮอล์ สิ่งมีพิษ บุหรี่ หรือยาเสพติด ไม่ลักทรัพย์กระทำความผิดหรือขโมยทรัพย์สินของผู้อื่นเพื่อเอาทรัพย์สินของคนอื่นไม่ก่อเหตุทะเลาะวิวาททำร้ายร่างกายผู้อื่นเตรียมการหรือกระทำการใด ๆ อันน่าจะก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยหรือขัดต่อศีลธรรมอันดีของประชาชน ไม่แสดงพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในที่สาธารณะ ไม่เกี่ยวข้องกับการค้าประเวณี และไม่ออกนอกสถานที่พักเวลากลางคืนเพื่อเที่ยวเตร่หรือรวมกลุ่มอันเป็นการสร้างความเดือดร้อนให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น และให้โรงเรียนหรือสถานศึกษาสามารถกำหนดระเบียบว่าด้วยความประพฤติของนักเรียนและนักศึกษาได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎกระทรวง

ศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียนสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในฐานะที่เป็นองค์กรให้ความคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน จึงได้ทำการศึกษา และพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เพื่อให้ได้รูปแบบของคณะทำงานด้านเด็ก โดยมีภารกิจหลักในการขับเคลื่อนการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนอย่างทั่วถึง การปฏิบัติหน้าที่ของเจ้าหน้าที่และผู้ที่เกี่ยวข้องได้ปฏิบัติหน้าที่ได้เต็มตามศักยภาพและสามารถส่งเสริมความประพฤตินักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 วัตถุประสงค์

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานตามแนวคิตรูปแบบเครือข่ายความร่วมมือ

1.3 แนวคิดที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่าย

แนวคิดที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษาประกอบด้วย 5 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการป้องกัน เฝ้าระวัง และการคุ้มครองช่วยเหลือนักเรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการส่งเสริม พัฒนาและแก้ไขปัญหานักเรียน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการพัฒนาบุคลากร และพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการมีส่วนร่วมกับภาคีเครือข่ายทุกภาคส่วน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 ด้านการบริหารจัดการ

ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา
เป็นลักษณะเครือข่าย ประกอบด้วย 3 เครือข่ายย่อย ได้แก่

2.1 เครือข่ายความร่วมมือระดับเขตพื้นที่การศึกษา มีผู้อำนวยการเขตพื้นที่การศึกษาเป็นแกนนำเครือข่าย สมาชิกเครือข่ายประกอบด้วย พนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ผู้อำนวยการโรงเรียน ผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา และคณะกรรมการเขตพื้นที่การศึกษา

2.2 เครือข่ายความร่วมมือระดับอำเภอ มีนายอำเภอเป็นแกนนำเครือข่าย สมาชิกเครือข่ายประกอบด้วยพนักงานเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ผู้นำชุมชน วัฒนธรรมอำเภอ สถานพยาบาล และตำรวจ

2.3 เครือข่ายความร่วมมือระดับสถานศึกษา มีผู้อำนวยการโรงเรียนเป็นแกนนำเครือข่าย สมาชิกเครือข่ายประกอบด้วยครู นักเรียนแกนนำ กรรมการสถานศึกษา และผู้ปกครอง

ในการบริหารเครือข่ายผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของเครือข่ายแต่ละระดับต้องให้ความร่วมมือ หรือมีส่วนร่วมตั้งแต่การกำหนดนโยบายการกำกับติดตาม สร้างขวัญและกำลังใจแก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงาน โดยการบริหารเครือข่ายเป็นไปตามยุทธศาสตร์ 5 ยุทธศาสตร์

ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้

แนวทางสำหรับโรงเรียนที่จะนำรูปแบบไปใช้ในการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ดังนี้

3.1 การเตรียมความพร้อม

3.1.1 การสร้างความตระหนักเกี่ยวกับการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนให้เกิดในตัวผู้บริหาร ครู บุคลากรทางการศึกษา คณะกรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องจนถึงขั้นสามารถนำไปปฏิบัติได้อย่างเหมาะสม

3.1.2 พัฒนาเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ทีมงาน ให้มีความรู้ความเข้าใจ และมีทักษะในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ที่กำหนด เพราะเจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของโรงเรียนเป็นกลไกสำคัญในการส่งเสริมความประพฤตินักเรียน

3.1.3 ประเมินความพร้อมของสถานศึกษา

3.1.4 กำหนดเป้าหมายการพัฒนาหน่วยงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียน

3.2 การดำเนินงานตามรูปแบบ

3.2.1 จัดประชุมสัมมนาร่วมกันกำหนดเป้าหมายในการส่งเสริมความประพฤตินักเรียน

3.2.2 จัดทำคู่มือการดำเนินงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียน เพื่อให้ผู้บริหาร ครู เจ้าหน้าที่ส่งเสริมความประพฤตินักเรียน และผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้ศึกษา และใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติอย่างเหมาะสม

3.2.3 จัดทำปฏิทินปฏิบัติงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียน

3.2.4 แต่งตั้งคณะกรรมการรับผิดชอบงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียน

3.2.5 ดำเนินการนิเทศ ติดตาม ตามปฏิทินปฏิบัติงาน

3.2.6 ประชุมสรุปงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียน เดือนละ 1 ครั้ง เพื่อพัฒนาปรับปรุง แก้ไขให้ดีขึ้น

ส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ

4.1 การเกิดความตระหนักและเห็นความสำคัญในการปฏิบัติงานตามบทบาทหน้าที่ของผู้ที่เกี่ยวข้อง

4.2 การมีส่วนร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง

4.3 การนิเทศติดตามอย่างต่อเนื่อง

6.2. ผลการประเมินความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และความเป็นประโยชน์ของการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.63$, S.D.=0.51) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ทุกด้านมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านความเหมาะสม ($\bar{x}=4.67$, S.D.=0.53) และด้านความเป็นไปได้ ($\bar{x}=4.63$, S.D.=0.48) ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือด้านความเป็นประโยชน์ ($\bar{x}=4.60$, S.D.=0.51) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้อำนวยกรกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษาและครูเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ในภาพรวม (n=369)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ความเหมาะสม	4.67	0.53	มากที่สุด
2. ความเป็นไปได้	4.63	0.48	มากที่สุด
3 ความเป็นประโยชน์	4.60	0.51	มากที่สุด
รวม	4.63	0.51	มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความเหมาะสมของการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.67$, S.D.=0.53) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดมี 2 รายการ คือ รูปแบบนี้มีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานด้านส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ($\bar{x}=4.80$, S.D.=0.44) และรูปแบบนี้ได้ระบุกระบวนการ/ขั้นตอนการสร้างเครือข่ายและองค์ประกอบสำคัญของเครือข่ายได้อย่างชัดเจน ($\bar{x}=4.80$, S.D.=0.44) รองลงมาคือรูปแบบนี้มีความสอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามขอบข่ายและภารกิจการบริหารจัดการ($\bar{x}=4.70$, S.D.=0.46) ส่วนรายการที่มี

ค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ กระบวนการปฏิบัติงานของเครือข่ายตามรูปแบบมีความชัดเจนเหมาะสม และนำไปปฏิบัติได้ ($\bar{x}=4.51$, S.D.=0.70) ดังตารางที่ 4

ตารางที่ 4 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และครูเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความเหมาะสม (n=369)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. รูปแบบมีความเหมาะสมในการนำไปใช้ในการปฏิบัติงานด้านส่งเสริมความประพฤตินักเรียน	4.80	0.44	มากที่สุด
2. รูปแบบมีความสอดคล้องกับการปฏิบัติงานตามข้อบ่งชี้และภารกิจการบริหารจัดการ	4.70	0.46	มากที่สุด
3. รูปแบบได้ระบุนกระบวนการขั้นตอนการสร้างเครือข่ายและองค์ประกอบสำคัญของเครือข่ายได้อย่างชัดเจน	4.80	0.44	มากที่สุด
4. คุณสมบัติของผู้นำเครือข่ายตามรูปแบบมีความเหมาะสม	4.60	0.51	มากที่สุด
5. กระบวนการปฏิบัติงานของเครือข่ายตามรูปแบบมีความชัดเจนเหมาะสม และนำไปปฏิบัติได้	4.51	0.70	มากที่สุด
6. ภาระงานด้านบริหารจัดการการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนที่ระบุไว้ในรูปแบบมีความเหมาะสมและสามารถนำไปปฏิบัติได้	4.60	0.51	มากที่สุด
รวม	4.67	0.53	มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความเป็นไปได้ของการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความเป็นไปได้โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.63$, S.D.=0.48) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ดังนี้ รูปแบบสามารถยอมรับได้ ($\bar{x}=4.70$, S.D.=0.46) รูปแบบสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้ ($\bar{x}=4.60$, S.D.=0.49) มีความเป็นไปได้ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะนำรูปแบบนี้ไปใช้ ($\bar{x}=4.60$, S.D.=0.49) ตามลำดับ ดังตารางที่ 5

ตารางที่ 5 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และครูเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความเป็นไปได้ (n=369)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. รูปแบบสามารถนำไปใช้ในสถานการณ์จริงได้	4.60	0.49	มากที่สุด
2. รูปแบบสามารถยอมรับได้	4.70	0.46	มากที่สุด
3. มีความเป็นไปได้ที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจะนำรูปแบบนี้ไปใช้	4.60	0.49	มากที่สุด
รวม	4.63	0.48	มากที่สุด

เมื่อพิจารณาด้านความเป็นประโยชน์ของการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความเป็นประโยชน์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=4.60$, S.D.=0.51) เมื่อพิจารณาแต่ละรายการพบว่า มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกรายการ รายการที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ ข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติตามรูปแบบจะเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา ($\bar{x}=4.80$, S.D.=0.47) รองลงมาคือ รูปแบบมีประโยชน์ต่อสถานศึกษา ($\bar{x}=4.61$, S.D.=0.50) ส่วนรายการที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดมี 2 รายการ คือ การนำรูปแบบไปใช้จะทำให้สถานศึกษามีความมั่นใจในการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนเพิ่มขึ้น ($\bar{x}=4.50$, S.D.=0.51) และการดำเนินการตามรูปแบบมีความชัดเจน และผลที่ได้จากการดำเนินการตามรูปแบบแต่ละขั้นตอนมีประโยชน์สำหรับสถานศึกษา ($\bar{x}=4.50$, S.D.=0.50) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นของผู้อำนวยการกลุ่มส่งเสริมการจัดการศึกษา ผู้บริหารสถานศึกษา และครูเกี่ยวกับการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ด้านความเป็นประโยชน์ (n=369)

รายการประเมิน	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. รูปแบบมีประโยชน์ต่อสถานศึกษา	4.61	0.50	มากที่สุด
2. การนำรูปแบบไปใช้จะทำให้สถานศึกษามีความมั่นใจในการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนเพิ่มขึ้น	4.50	0.51	มากที่สุด
3. การดำเนินการตามรูปแบบมีความชัดเจนและผลที่ได้จากการดำเนินการตามรูปแบบแต่ละขั้นตอนมีประโยชน์สำหรับสถานศึกษา	4.50	0.50	มากที่สุด
4. ข้อมูลที่ได้จากการปฏิบัติตามรูปแบบจะเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา	4.80	0.47	มากที่สุด
รวม	4.60	0.51	มากที่สุด

7. อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน การอภิปรายผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยมีรายละเอียดดังนี้

7.1 การพัฒนารูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ที่มี 4 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ส่วนนำ คือ หลักการ วัตถุประสงค์ แนวคิดที่ใช้ในการพัฒนารูปแบบการบริหารจัดการเครือข่าย ส่วนที่ 2 องค์ประกอบของรูปแบบการบริหารจัดการเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ส่วนที่ 3 แนวทางการนำรูปแบบไปใช้ ส่วนที่ 4 เงื่อนไขความสำเร็จ เป็นรูปแบบที่พัฒนาขึ้นโดยมีโครงสร้างและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบเครือข่ายที่มีความสอดคล้องกับโครงสร้าง และนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ทั้งนี้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานที่พัฒนาขึ้นใหม่มีการกำหนดวัตถุประสงค์ และขอบเขตการดำเนินงานของเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษาที่ชัดเจนเพื่อให้ผู้บริหาร ครูและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) สามารถตระหนักในความสำคัญและเป้าหมายของการสร้างเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน โดยองค์ประกอบของรูปแบบแบ่งเป็นเครือข่ายความร่วมมือระดับเขตพื้นที่การศึกษา เครือข่ายความร่วมมือระดับอำเภอ และเครือข่ายความร่วมมือระดับสถานศึกษาที่มีกรอบในการทำงานที่เชื่อมโยงกันในการช่วยทำให้ผู้บริหาร ครูและผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholders) สามารถประสานสื่อสารให้ข้อมูล และแลกเปลี่ยนปัญหาและแนวทางได้อย่างมีประสิทธิภาพ และรูปแบบมีการกำหนดแนวทางในการนำรูปแบบไปใช้ที่มีขั้นตอนที่ชัดเจนในการเตรียมความพร้อม และการดำเนินงานตามรูปแบบ ในการนำรูปแบบไปใช้ให้ความสำคัญกับการนิเทศ ติดตามตามที่มีการกำหนดปฏิทินงาน และประชุมสรุปงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียน เดือนละ 1 ครั้ง เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นปัจจุบันทำให้สมาชิกสามารถร่วมคิด ร่วมแก้ปัญหาและพัฒนาการดำเนินงานได้อย่างต่อเนื่อง ดังนั้นทุกคนในเครือข่ายมีบทบาทหน้าที่ในการทำงานแบบบูรณาการ สามารถร่วมมือกัน เกื้อกูล ช่วยเหลือ และแลกเปลี่ยนเรียนรู้ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในวิธีการทำงานให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เป็นปัจจุบัน รูปแบบสามารถนำไปสู่การปฏิบัติโดยมีการคงความเป็นอิสระในการทำงานร่วมมือกันขององค์ประกอบแต่ละระดับเพื่อให้มีความยืดหยุ่นในการบริหารที่สอดคล้องกับเป้าหมายตามนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน สอดคล้องกับ Gray [16] กล่าวว่า ความร่วมมือเป็นกระบวนการที่ภาคส่วนต่าง ๆ ซึ่งมีมุมมองต่อปัญหาที่ต่างกันแสวงหาทางออกร่วมกัน ร่วมกันตัดสินใจ มีการประสานงานอย่างใกล้ชิด และเคารพซึ่งกันและกัน สามารถวิเคราะห์และเพิ่มโอกาสในการแก้ปัญหา สอดคล้องกับ Starkey [17] เสนอแนวทางในการพัฒนาการดำเนินงานเครือข่ายไว้ว่า 1) ควรมีการเชิญองค์กรและผู้มีส่วนได้เสียมาร่วมประชุมเกี่ยวกับผลประโยชน์ร่วมหรือเป้าประสงค์ที่เกี่ยวข้องกัน 2) ร่วมกำหนดวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งเครือข่าย กิจกรรมหลัก และคุณสมบัติของสมาชิก 3) จัดตั้งกลุ่มแกนนำของเครือข่ายทำหน้าที่ประสานงานจัดการ 4) สร้างความรู้สึกมีส่วนร่วมเป็นเจ้าของ และความผูกพัน 5) เครือข่ายต้องมีวิธีการจัดหา และจัดการทรัพยากร 6) เครือข่ายต้องมีสภาพถูกต้องตามกฎหมาย 7) สนับสนุนให้มีการเชื่อมโยงระหว่างเครือข่าย กับเครือข่ายเพื่อให้เครือข่ายมีความเข้มแข็ง 8) มีการติดตามผลและประเมินผลอย่างสม่ำเสมอโดยสมาชิกเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการกำหนดวิธี และเครื่องมือที่สามารถชี้วัดประสิทธิภาพของกิจกรรมเครือข่าย และร่วมเรียนรู้ในกระบวนการติดตามและประเมินผล

7.2 ผลการประเมินการใช้รูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน พบว่า โดยภาพรวมผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการสร้างและพัฒนารูปแบบตามขั้นตอนที่เป็นระบบมีผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการพัฒนาที่ครอบคลุมทุกระดับ ทำให้รูปแบบมีความเหมาะสมในทางปฏิบัติสามารถสนับสนุนแผนงาน โครงการส่งเสริมและดูแลนักเรียนให้มีความประพฤติดีอย่างเหมาะสมมีระเบียบวินัย และคุณธรรม จริยธรรม เพื่อป้องกัน และแก้ไขปัญหา ป้องกันการหนีเรียน มั่วสุม ทะเลาะวิวาท พฤติกรรมทางเพศ สิ่งเสพติด ค่านิยมไม่พึงประสงค์ เป็นต้น ของสถานศึกษาสอดคล้องกับนโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และกระทรวงศึกษาธิการ เมื่อพิจารณาด้านความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติสามารถสนับสนุน และส่งเสริมความประพฤตินักเรียน โดยใช้การประสานงานร่วมกับภาคีเครือข่ายตามองค์ประกอบระดับสถานศึกษา ระดับอำเภอ และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาสามารถดำเนินการส่งเสริมการคัดกรองนักเรียนตามระบบการดูแลและช่วยเหลือเด็กนักเรียน ครูต้องรู้จักนักเรียนเป็นรายบุคคล มีการคัดกรอง การป้องกันและแก้ไขปัญหา การส่งเสริมพัฒนาและการส่งต่อได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเมื่อพิจารณาด้านความเป็นประโยชน์ในทางปฏิบัติผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องของเครือข่ายแต่ละระดับ

ได้รับความร่วมมือ และมีส่วนร่วมตั้งแต่การกำหนดนโยบาย การกำกับติดตาม โดยการบริหารเครือข่ายเป็นไปตามยุทธศาสตร์ บทบาทหน้าที่ของผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องมีความสอดคล้องกับบริบท และสภาพการปฏิบัติงานจริงในการดำเนินงานตามแนวทางของรูปแบบมีวิธีการสื่อสารเครือข่ายที่หลากหลาย เช่น การประชุม การจัดทำคู่มือ และปฏิทินปฏิบัติงาน เป็นต้น มีการนิเทศในการติดตามและตรวจสอบ และให้ข้อมูลป้อนกลับที่เป็นสารสนเทศที่เป็นปัจจุบันสามารถช่วยเหลือและป้องกันการเกิดสถานการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ได้รวดเร็ว ที่ส่งผลต่อสถิติการดำเนินงานคุ้มครองและช่วยเหลือนักเรียนในทางที่ดีขึ้นในอนาคต ทั้งนี้ในการพัฒนารูปแบบเกิดจากการดำเนินการตามขั้นตอนของกระบวนการสร้างและพัฒนาตามขั้นตอนการวิจัยที่เป็นระบบ และใช้การประชุมสนทนากลุ่มจากผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ และองค์ความรู้ที่สามารถให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์และเมื่อนำไปสู่การทดลองใช้รูปแบบทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีความเข้าใจ และสามารถดำเนินการได้ตามระบบและกลไกในแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบสอดคล้องกับแนวคิดของ Peangswad [18] ได้กล่าวว่า การพัฒนารูปแบบมี 2 ขั้นตอน ได้แก่ 1) การสร้างหรือพัฒนารูปแบบ และ 2) การตรวจสอบความเที่ยงตรงของรูปแบบสามารถใช้ทดสอบรูปแบบด้วยการนำรูปแบบที่พัฒนาขึ้นไปทดลองใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมาย ดังนั้น ในการนำรูปแบบการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานไปใช้ขึ้นอยู่กับความสามารถขององค์กรในการจัดการเครือข่ายภายใต้ศักยภาพและข้อจำกัดของเครือข่ายนั้น ๆ ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถสร้างความร่วมมือกันพัฒนาในทุกด้านของภารกิจตามยุทธศาสตร์รูปแบบนี้จึงมีความสำคัญต่อศูนย์เฉพาะกิจคุ้มครองและช่วยเหลือเด็กนักเรียน สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา ขั้นพื้นฐานเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานให้บรรลุผลตามนโยบายอย่างเป็นระบบ

8. ข้อเสนอแนะ

8.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

8.1.1 เครือข่ายระดับเขตพื้นที่ควรมีการกำหนดนโยบายการดำเนินงานเพื่อส่งเสริมความร่วมมือกับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องเพื่อดำเนินงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียนที่ชัดเจนมีการกำหนดนโยบายร่วมกัน ให้ความร่วมมือในการดำเนินงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ช่วยสนับสนุนการปฏิบัติงานให้เกิดคุณภาพในระดับนโยบายรวมทั้งจัดสรรงบประมาณเพื่อช่วยสนับสนุนและสร้างความมั่นใจในการดำเนินงานในระดับขับเคลื่อน และระดับปฏิบัติ

8.1.2 เครือข่ายในระดับโรงเรียนต้องปฏิบัติหน้าที่ด้วยความเสียสละ รับผิดชอบและเห็นประโยชน์และความสำคัญของการดำเนินส่งเสริมความประพฤตินักเรียน ปฏิบัติหน้าที่ตามกรอบของบทบาทหน้าที่ของแต่ละหน่วยงานโดยมุ่งเน้นประโยชน์และความปลอดภัยของเด็กนักเรียนเป็นสำคัญ

8.2 ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

8.2.1 ควรมีการวิจัยและพัฒนารูปแบบความร่วมมือการดำเนินงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียนในสังกัดอื่น ๆ เพื่อให้ได้รูปแบบที่หลากหลายสามารถนำไปใช้ได้จริงในบริบทที่แตกต่างกันของการดำเนินงานส่งเสริมความประพฤตินักเรียนและนักศึกษา

8.2.2 ควรมีการพัฒนาตัวบ่งชี้ความสำเร็จของการบริหารเครือข่ายความร่วมมือการส่งเสริมความประพฤตินักเรียนของโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

เอกสารอ้างอิง

- [1] Ratchakitcha. (2017). **Constitution of the Kingdom of Thailand**, B.E 2560 (2017). Bangkok: The Cabinet and the Government Gazette Printing. 1-90. (in Thai)
- [2] Office of the Education Commission. (1999). **National education act 1999: Amendment of (No. 2) BD 2545 (AD 2002) and (No. 3) BD 2553 (AC 2010)**. Bangkok: Academic department of Thebooks. 13. (in Thai)
- [3] Wangsrikun, A. (2014). "Thai education in the 21st century: productivity and development approach." **Journal of Humanities and Social Sciences Graduate school Pibulsongkram Rajabhat University**. 8(1), 1-17. (in Thai)
- [4] Office of the Basic Education Commission. (2017). **Operation manual promote student behavior and surveillance of drug problem**. Bangkok: Office of Printing Works Veterans Relief Organization. 17. (in Thai)

- [5] Office of the Basic Education Commission. (2014). **Handbook for the protection and assistance of school children**. Bangkok: The Agricultural Cooperative Federation of Thailand. 1-2. (in Thai)
- [6] Agranoff, Robert. (2006). "Inside Collaborative Networks: Ten Lessons for Public Managers." **Public Administration Review**. 66(6), 56-65.
- [7] Weltch, M., & Tulbert, B. (2000). "Practitioner's Perspective of Collaboration: A Social Validation and Factor Analysis." **Journal of Educational and psychological consultant**. 11(3-4), 357-378.
- [8] Kanjanavasri, S, Sujiva, S., Suwanmunkar, S., Traiwichitkhun, D., Jangsiripornpakorn, A., Lawthong, N., Phongvarin, C., ...Wintachai, J. (2006). **Operating Model of Integrated Educational Management System for Educational Service Areas and Schools**. Research Council of Thailand. (in Thai)
- [9] Wichitputchraporn, W. (2004). "A Development of Model of Decentralized Education Management in Basic Education Schools Based on the National Education act B.E. 2542." Doctoral thesis, Chulalongkorn University. 255-287. (in Thai)
- [10] Sakpuaram, J. (2002). "A Proposed Model of the Charter School Administration for Thailand." Doctoral thesis, Chulalongkorn University. 202-206. (in Thai)
- [11] Brown, W. B., & Moberg, D. J. (1980). **Organization Theory and Management: A Macro Approach**. New York: John Wiley and Sons. 16-17.
- [12] Stufflebeam, D. L., Madaus, G. F., & Kellaghan, T. (2000). **Evaluation Models Viewpoints on Educational and Human Services Evaluation**. 2nd ed. Boston: Kluwer Academic Publishers. 444-455.
- [13] Krejcie, R. V., & Morgan, D. W. (1970). "Determining Sample Size for Research Activities." **Journal Education and Psychology Measurement**. 30(3), 607-610.
- [14] Cronbach, L. J. (1990). **Essentials of Psychological Testing**. 5th ed. New York: Harper Collins. 202-204.
- [15] Srisa-ard, B. (2013). **Introduction to research**. 9th ed. Bangkok: Suwiriyan Publisher. 120-121. (in Thai)
- [16] Gray, B. (2008). "Enhancing Transdisciplinary Research through Collaborative Leadership." **American Journal of Preventive Medicine**. 35(2), 124-132.
- [17] Starkey, P. (1997). **Networking for development**. London: IFRTD (The International Forum for Rural Transport and Development). 67-68.
- [18] Peangsawad, W. (2010). "Developing Model Research." **Rajabhat Sakon Nakhon University Journal**. 2(4), 1-15. (in Thai)